

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 83/12
V Lucemburku dne 21. června 2012

Rozsudek ve věci C-15/11
Leopold Sommer v. Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Wien

v přechodném období trvajícím nejvýše pět let od přistoupení Bulharska k Evropské unii nemohou být podmínky přístupu bulharských studentů na trh práce jiného členského státu přísnější než podmínky, jež se vztahují na studenty třetích zemí

Protokol o podmínkách a pravidlech přijetí Bulharské republiky a Rumunska do Evropské unie¹ stanoví, že přístup bulharských státních příslušníků na trh práce členských států je během přechodného období, které může trvat až do konce období pěti let po dni přistoupení, upraven vnitrostátními opatřeními nebo opatřeními, která vyplývají z dvoustranných dohod. Tentýž protokol nicméně zakotvuje zásadu upřednostňování občanů Unie. Členské státy jsou tak bez ohledu na opatření přijatá během přechodného období povinny v přístupu na svůj trh práce upřednostňovat státní příslušníky členských států před pracovníky z třetích zemí.

Leopold Sommer, rakouský státní příslušník, požádal v lednu 2008 o povolení k zaměstnání pro bulharského státního příslušníka, který studoval v Rakousku a již více než rok zde pobýval. Tento zaměstnavatel chtěl tohoto studenta zaměstnat jako řidiče s pracovní dobou 10,25 hodin týdně za hrubou mzdou 349 eur měsíčně. Student měl provádět noční dodávky po Vídni.

Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Wien (zemská kancelář úřadu práce ve Vídni, Rakousko) zamítla tuto žádost z důvodu, že maximální počet zahraničních pracovníků stanovený pro spolkovou zemi Vídeň na 66 000 byl již překročen o 17 757 dalších zahraničních pracovníků.

Verwaltungsgerichtshof (správní soud, Rakousko), jemuž byl spor předložen, konstatoval, že podle rakouské právní úpravy zaměstnávání cizinců lze povolení k zaměstnání vydat pouze tehdy, pokud situace a vývoj na trhu práce umožňují zaměstnat zahraničního pracovníka a pokud tomu nebrání důležité veřejné nebo hospodářské zájmy. Kromě toho v případě překročení maximálního počtu zaměstnaných cizinců stanoveného vyhláškou podléhá vydání povolení k zaměstnání určitým dalším podmínkám. Stejně tak tento soud upřesňuje, že přezkum situace a vývoje na trhu práce musí být prováděn systematicky, a nikoliv pouze ve výjimečných případech. Tento soud se tak Soudního dvora táže, zda je taková právní úprava slučitelná s unijním právem.

V rozsudku z dnešního dne Soudní dvůr nejprve zdůraznil, že podmínky přístupu bulharských studentů na trh práce nemohou být za skutkových okolností projednávané věci přísnější než podmínky, jež se vztahují na studenty třetích zemí. Podle preferenční doložky uvedené v protokolu o přijetí se totiž na bulharské státní příslušníky musí nejen že vztahovat stejné podmínky přístupu na trh práce členských států jako na státní příslušníky třetích zemí, ale též se jim musí dostávat přednostního zacházení oproti posledně uvedeným.

Soudní dvůr dále uvedl, že rakouské právní předpisy podrobují bulharské státní příslušníky přísnějšímu zacházení, než je zacházení vyhrazené státním příslušníkům třetích zemí.

¹ Protokol o podmínkách a pravidlech přijetí Bulharské republiky a Rumunska do Evropské unie (Úř. věst. 2005, L 157, s. 29).

Podle unijního práva² se totiž hostitelský členský stát po prvním roce pobytu studenta, který je státním příslušníkem třetí země, může dovolávat situace na svém trhu práce pouze ve výjimečných případech a pod podmínkou, že opatření zamýšlená za tímto účelem jsou odůvodněná a přiměřená sledovanému cíli.

Rakouská právní úprava přitom vyžaduje systematický přezkum trhu práce a stanoví, že povolení k zaměstnání lze vydat pouze tehdy, jestliže na volné pracovní místo, které má být obsazeno cizincem, nemůže nastoupit rakouský státní příslušník nebo cizinec dostupný na trhu práce. Tato právní úprava tedy ukládá povinnost zohlednit situaci na trhu práce, aniž je třeba prokazovat existenci výjimečné situace odůvodňující toto zohlednění.

Pokud jde o ustanovení rakouské právní úpravy, podle kterého v případě překročení maximálního počtu zaměstnaných cizinců stanoveného pro jednotlivé spolkové země podléhá vydání povolení k zaměstnání státním příslušníkům třetí země – kromě systematického přezkumu situace a vývoje trhu práce – uplatnění dalších podmínek, Soudní dvůr uvedl, že vzhledem k tomu, že unijní právo brání takovému systematickému přezkumu, vylučuje tím spíše vnitrostátní opatření, které je ještě přísnější.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

---

² Směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby (Úř. věst. L 375, s. 12).